

## שלח חיי"ח שיחה ה'

**עבודה זרה בדקות הוא שמחשיב את העולם למציאות. וזה שאינו נותן חלה – שאינו מרגיש שכל הנהגת הטבע בא מהקב"ה - הרי הוא מקיים את העבודה זרה, שהיא את הטעות שהנהגת הטבע הוא מציאות בפני עצמו. וכל הנותן חלה מבטל את הטעות דע"ז בדקות.**

על הפסוק (טו כ) "ראשית עריסותיכם חלה תרימו לה" וגו' כתרומת גורן" מפרש רש"י: "כתרומת גורן שלא נאמר בה שיעור. אבל חכמים נתנו בה שיעור אחד מכ"ד לעיסת בעל הבית, ואחד ממ"ח לעיסת נחתום".

ולכאורה אין ענינו של רש"י לפרש את ההלכה – ובפרט שבנדון דידן זה שחכמים נתנו בה שיעור הוא לכאורה היפך הדגשת הכתוב שחלה צריכה להיות כתרומת גורן - שלא נאמר בה שיעור.

והביאור: מזה שנאמר "כתרומת גורן", שכפרש"י "לא נאמר בה שיעור", משמע שגם "משהו" מספיק לחלה. אך מהמשך הכתוב "חלה (תרימו לה)", "חלה טורטי"ל בלע"ז", שפירושו דבר שנאפה, משמע שהוא דבר שיש בו שיעור. ולכן מוסיף רש"י שאף ש"לא נאמר בה שיעור", אבל, מפני שהתורה אומרת לשון חלה, "חכמים נתנו שיעור". אך היינו חושבים שחכמים נתנו שיעור בחלה כשלעצמה, ולכן מבאר רש"י שהשיעור הוא ביחס לעיסה: "לבעה"ב (שאופה חלות גדולות לפי"ע, נותן שיעור גדול יותר) אחד מכ"ד, ולנחתום (שאופה לכל סוגי קונים, גם חלות קטנות, ולכן שיעורו הוא קטם יותר) אחד ממ"ח".

מהענינים מופלאים ע"ד ההלכה: הנודע ביהודה מבאר שבחלה ישנם ב' ענינים: (א) חלה אחת פוטר את העיסה ומוציאה מגדר טבל, שלזה אין צריך שיעור. (ב) נתינה לכהן, שבזה צריך שיהיה בה כדי נתינה וכהדגשת הכתוב "חלה תרימו לה". אך, כנ"ל, לרש"י גם ההפרשה מדאורייתא מחייבת חשיבות "חלה - טורטי"ל" ואין מספיק משהו, פירורין וכיצ"ב (שהרי גם הפסוק "תתנו לה תרומה" מדבר על עצם המצוה להפריש תרומה לה').

מיינה של תורה: במדרש איתא "למה נסמכה פרשת חלה לפרשת עבודה זרה לומר לך שכל המקיים מצוות חלה כאילו בטל עבודה זרה וכל המבטל מצות חלה כאילו קיים עבודה זרה". והביאור: עבודה זרה בדקות הוא שמחשיב את העולם למציאות. והנה זה שאינו נותן חלה – שאינו מרגיש שכל הנהגת הטבע דאדם חורש וכו' בא מהקב"ה, ולכן עליו לתת חלה – הרי הוא מקיים את העבודה זרה - את הטעות שהנהגת הטבע הוא מציאות בפני עצמו. וכל הנותן חלה מבטל את הטעות הנ"ל.

והנה איסור עבודה זרה הוא במשהוא. ולכן אין שיעור לחלה, כי נקודת האמונה היא למעלה מהתחלקות. והחכמים – כשהאמונה באה בבחינת החכמה – נתנו בה שיעור.

ונחתום שהוא בעל עסק ורואה השגחה פרטית, נותן שיעור קטן. ובעל הבית – שאופה בשביל עצמו בלבד שאינו מתעסק כל כך עם החוץ וכו' ואינו רואה את השגחה פרטית צריך לשיעור יותר גדול כדי להביא את האמונה בשכל.